

***„Idźcie i głoscie.
Przez wiarę i chrzest do świadectwa”.***

***Program duszpastersko-katechetyczny
diecezji radomskiej na rok szkolny 2016/2017***

Rok duszpastersko-katechetyczny 2016/2017, przeżywany pod hasłem: „Idźcie i głoscie. (Świadectwo – misja)” jest kontynuacją tematyki chrzcielnej czteroletniego Programu duszpasterskiego (2013-2017), którego myślą przewodnią są słowa „Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie. Przez wiarę i chrzest do świadectwa”. Czwarty rok programu podejmuje tematykę skutków i owoców zjednoczenia z Chrystusem w chwili chrztu świętego. Wskazuje na dwa słowa klucze: „świadectwo” i „misja” oraz symbol „olej – namaszczenie”. Każdy ochrzczony jest zobowiązany do świadczenia o Bogu w swoim życiu. Wypełniając to zadanie, staje się misjonarzem Słowa Bożego i wraz z innymi członkami Kościoła realizuje potrójną misję Chrystusa: kapłańską, prorocką i królewską. Priorytetem roku duszpastersko-katechetycznego 2016/2017 jest doprowadzenie do tego, aby Kościół w Polsce stał się Kościołem misyjnym, a realizacja misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej pomogła w jeszcze ściślejszej współpracy pomiędzy duchownymi, osobami konsekrowanymi i świeckimi. Rok ten poświęcony jest również świętemu Bratu Albertowi, którego 100. rocznicą śmierci będziemy przeżywali. Przykład świętego Brata Alberta jest dobrą okazją do uwiarygodnienia czynami miłosierdzia tego, co Kościół i każdy wierzący głosi o Bogu i Jego miłosierdziu. Kolejnym ważnym wydarzeniem jest 100. rocznica objawień fatimskich. Tak więc rok duszpastersko-katechetyczny 2016/2017 będziemy przeżywać pod szczególnym patronatem Matki Bożej Fatimskiej, która zachęca do modlitwy różańcowej, zawierzenia się Bogu i głoszenia Słowa Bożego oraz przesłania z Fatimy. Ten rok ma stać się szczególnym czasem łaski, obfitym w znaczące wydarzenia dla Kościoła powszechnego i życia wiernych w diecezji radomskiej.

I. Być Kościołem misyjnym w Polsce

Jednym z celów programu duszpastersko-katechetycznego na rok 2016/2017 jest ukazanie wiernym, że na mocy chrztu świętego wszyscy jesteśmy powołani do głoszenia Słowa Bożego i świadczenia o nim w codziennym życiu. Jezus Chrystus skierował do Apostołów, a pośrednio i do nas wszystkich, nakaz misyjny: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i przyjmie chrzest, ten będzie zbawiony” (Mk 16,15-16). Jednocześnie, jak czytamy w Dziejach Apostolskich, wezwał swoich uczniów do dawania świadectwa: „Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami” (Dz 1,8). Pomoc, którą otrzymali wówczas jego uczniowie oraz teraz otrzymują głosiciele jego nauki pochodzi od samego Boga. Jezus Chrystus ukazuje, że wzorem wszelkiej działalności misyjnej i duszpasterskiej ma być On sam. To właśnie sakrament chrztu świętego oraz sakrament bierzmowania pomagają w świadczeniu o Nim oraz zobowiązują ochrzczonego do udziału w potrójnej misji Chrystusa. Natomiast sakrament Eucharystii, sakrament wspólnoty i braterstwa, wspomaga głosicieli i świadków Chrystusa w ich misji. Wszelkie działania duszpasterskie i katechetyczne mają zatem zmierzać do podjęcia przez świeckich

i duchownych wspólnej misji głoszenia Słowa Bożego oraz pogłębienia znaczenia funkcji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej. Każdy uczeń Chrystusa powinien, na miarę swoich możliwości i stanu życia, być świadkiem Chrystusa zmartwychwstałego. Podczas katechezy szkolnej i parafialnej należy wyjaśnić, że Kościół jest misyjny. Ta jego misyjność jest „ad intra”, a więc skierowana do wewnątrz Kościoła, czyli do wszystkich ochrzczonych, zarówno tych, których wiara jest ukształtowana oraz tych wąpiących i często błędzących. Wszyscy ochrzczeni potrzebują wsparcia swojej wiary, czasem również ożywienia jej i pobudzenia słowem, modlitwą i czynem – świadectwem. Katechizowani powinni wiedzieć, że Kościół także głosi Ewangelię „ad extra”, a więc na zewnątrz i wobec tych, którzy nie są ochrzczeni i może nawet nie wiedzą o istnieniu Boga. W ten sposób dzieli się Dobrą Nowiną o zbawieniu. Kościół jako wspólnota misyjna działa na wielu przestrzeniach. Jako świadkowie Chrystusa nie możemy zamykać Boga w naszym ludzkim sposobie widzenia i działania, dlatego też jeżeli chcemy przyjąć Pana, to jesteśmy wezwani do nawrócenia. Potrzeba zatem wyjścia z misją, a więc nauką Jezusa Chrystusa i świadectwem własnego życia do tych, którzy zatracili sens wiary w Boga. W katechezie chodzi o uświadomienie sobie, że Słowo Boże skierowane jest do wszystkich ludzi na całym świecie, a głoszenie go może przyjmować różne formy: od słowa po czyn i modlitwę, od katechizacji i duszpasterstwa po wolontariat. Chrześcijanin ma obowiązek nieustannego pogłębiania swojej wiary i dzielenia się nią z innymi. Formacja i udział w katechezie prowadzonej w różnych formach powinna przebiegać przez całe życie. Katecheci i duszpasterze w przepowiadaniu katechetycznym muszą odnosić się do nauki Jezusa Chrystusa oraz świadczenia o nim. Do zadań katechetów należy również kształtowanie w uczniach postawy wdzięczności za dar misji oraz odpowiedzialności za innych członków Ludu Bożego. Katecheza szkolna i parafialna powinna przygotowywać uczniów do podjęcia misji w swoim codziennym życiu, a więc w rodzinie, szkole, środowisku rówieśniczym, grupach bądź ruchach. Działalność misyjna Kościoła i poszczególnych osób jest możliwa dzięki modlitwie, ale też wsparciu materialnemu. Potrzeba misyjnej działalności Kościoła w Polsce i na świecie jest ogromna. Katecheci i duszpasterze powinni zatem dążyć do tego, aby młode polskie pokolenie kochało Jezusa Chrystusa i z Nim wiązało swoje życie.

Wskazania dla katechetów i duszpasterzy

- wyjaśnienie, czym są misje i kto do nich powołuje;
- zapoznanie z tekstami mówiącym o powołaniu misyjnym Apostołów i wszystkich ochrzczonych;
- podkreślanie faktu, że z chrztu i bierzmowania wypływają konkretne zadania i zobowiązania;
- wyjaśnianie znaczenia słów: charyzmaty, dary, powołanie misyjne;
- kształtowanie postawy misyjnej poprzez wspólną modlitwę, działalność misyjną oraz pomoc materialną;
- ukazanie wielu przestrzeni działalności misyjnej (rodzina, szkoła, grupy uczniowskie, stowarzyszenia, media);
- uwrażliwienie na potrzeby innych ludzi.

II. Realizacja misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej

W Kościele istnieje różnorodność posługiwania, ale jedność posłannictwa. Apostołom i ich następcom Chrystus powierzył urząd nauczania, uświęcania i rządzenia w Jego imieniu i Jego mocą. Również ludzie świeccy, stawszy się

uczestnikami funkcji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej Chrystusa, mają swój udział w posłannictwie całego Ludu Bożego w Kościele i na świecie. Sprawują oni apostołstwo przez swą pracę zmierzającą do szerzenia Ewangelii oraz uświęcania ludzi. Każda z tych misji odnosi się do wszystkich ochrzczonych, którzy zgodnie ze swoim powołaniem wypełniają ją w Kościele Chrystusowym. Program duszpastersko-katechetycznego na rok 2016/2017 wskazuje, aby na nowo obudzić świadomość wśród ochrzczonych, że są Ludem Bożym, a jednocześnie Ludem kapłańskim, prorockim i królewskim. Formacja ku wypełnianiu tej potrójnej misji rozpoczyna się wraz z chrztem, rozwija się poprzez sakrament bierzmowanie, swoje wzmocnienie znajduje w sakramencie Eucharystii, a w sakramencie pojednania oczyszczenie. Realizacja tej misji stanowi niejako istotę powołania każdego chrześcijanina i wskazuje na jego godność dziecka Bożego. Ta potrójna godność ochrzczonego, a zarazem namaszczonego, daje mu przywileje, ale również obowiązki. Formacja do misji polega na uczestnictwie uczniów w rozwoju Królestwa Bożego, które dokonuje się poprzez zaangażowanie w sprawy Kościoła i świata. Tak więc konkretne zaangażowanie w różnorodną działalność w świecie to uczestnictwo w misji królewskiej Chrystusa (por. ChL 14). Moralność jest czynnikiem, który wyraża autentyczną „królewskość człowieka”. Uczestnictwo w królewskiej misji Chrystusa polega więc na przewyciężaniu w sobie panowania grzechu, aby móc w ten sposób stać się dzieckiem Bożym. Udział katechizowanych, katechetów, duszpasterzy i wszystkich wiernych świeckich w królewskiej godności Chrystusa niesie zatem za sobą zadanie chrystianizacji świata, czyli kształtowania porządku doczesnego w duchu chrześcijańskim, a także wcielania w życie ewangelicznego programu posługi na rzecz potrzebującym oraz przepajania kultury Ewangelią (por. DA 4). Właściwe zaangażowanie w sprawy Kościoła i świata jest jednak możliwe tylko w przypadku prawidłowo pojmowanego swojego powołania i wynikającego z niego zadania. Angażowanie w sprawy świata łączy się ściśle z wypełnianiem misji kapłańskiej – oddawaniem czci Bogu. Współudział w kapłaństwie polega na aktywnym uczestnictwie w liturgii, a także na pełnieniu różnych funkcji, np. ministranta czy scholisty. W katechizacji potrzebne jest również pogłębienie rozumienia sakramentów. Realizacja misji kapłańskiej wiąże się z udziałem w prorockiej funkcji Chrystusa, szerząc żywe o Nim świadectwo „przez życie wiary i miłości i składając Bogu ofiarę chwały” (KK 12). Ochrzczeni są zobowiązani do przyjęcia Ewangelii i głoszenia jej w świecie. Zaangażowanie w funkcję prorocką wymaga znajomości prawd objawionych, potwierdzanych przez słowa i czyny, na płaszczyźnie życia osobistego, rodzinnego i społecznego (por. KK 35). Katecheza szkolna i parafialna musi ukazywać, że realizacja misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej angażuje ochrzczonych w liturgię, przepowiadanie i służbę. Są to zadania ściśle ze sobą związane i nie mogą być od siebie oddzielone (por. DCE 25).

Wskazania dla katechetów i duszpasterzy

- wyjaśnienie, czym jest misja: kapłańska, prorocka i królewska;
- zapoznanie z nauczaniem Kościoła na temat misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej;
- przybliżenie konkretnych sposobów realizacji w życiu misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej;
- podejmowanie inicjatyw szkolnych i parafialnych związanych z realizacją w życiu misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej;
- podkreślenie sensu symbolicznego namaszczenia olejem;
- kształtowanie postawy otwartości i wrażliwości na potrzebujących pomocy duchowej i wsparcia materialnego.

III. Współpraca osób duchownych, konsekrowanych i świeckich

Program duszpastersko-katechetyczny na rok 2016/2017 zatytułowany: „Idźcie i głoscie. Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie. Przez wiarę i chrzest do świadectwa” wskazuje, że Chrystusowe wezwanie „Idźcie” odnosi się do wszystkich ochrzczonych i zachęca do współpracy pomiędzy osobami duchownymi, konsekrowanymi i świeckimi. W tej wspólnotcie osób „wspólna jest godność członków wynikająca z ich odrodzenia się w Chrystusie, wspólna łaska synów, wspólne powołanie do doskonałości, jedno zbawienie, jedna nadzieja i miłość niepodzielna” (KK 32). Uczestnictwo wiernych świeckich, duchownych i konsekrowanych w misji Chrystusa oraz liczne obowiązki, które z niej wynikają, wskazują na jedność w Kościele. W katechezie należy zatem mocno podkreślać, że wszyscy członkowie Kościoła, a zatem duchowni, świeccy i konsekrowani, są zobowiązani, aby prowadzić „apostolstwo przez działalność skierowaną ku ewangelizacji i uświęcaniu ludzi oraz ku przenikaniu i kształtowaniu porządku rzeczy doczesnych zgodnie z duchem ewangelicznym, tak by ich działanie w tym porządku stanowiło w sposób widoczny świadectwo o Chrystusie i służyło do zbawienia ludzi” (DA 2). Będąc podmiotem życia Kościoła, mogą spełniać w Kościele różne funkcje i uczestniczyć w dawaniu świadectwa wierze i szerzeniu Królestwa Chrystusa. W Kościele istnieje różnorodność posług w jedności posłannictwa (por. DA 2), która nie szkodzi jedności, ale ją ubogaca. Ta wielość darów Bożych ma służyć budowaniu wspólnoty miłości (por. DA 3). Dotyczy to zarówno osób duchownych, konsekrowanych, jak i świeckich, a znajduje wyraz w ich harmonijnej współpracy. Szczególne zadania świeccy mogą pełnić w takiej działalności Kościoła, jak: kultura, oświata, dzieła charytatywne (pomoc osobom starszym, emerytom, rodzinom wielodzietnym i dotkniętym bezrobociem), środki masowego przekazu oraz duszpasterstwa zawodowe i rodzinne. Katolicy winni „współpracować ze wszystkimi ludźmi dobrej woli we wszystkim, co prawdziwe, co sprawiedliwe” (DA 14). Zadaniem katechetów i duszpasterzy jest zatem w taki sposób prowadzić katechezy, aby zarówno duchowni, konsekrowani, jak i świeccy czuli się niezbędnymi członkami Ludu Bożego. Należy ich również zachęcać do angażowania się, zgodnie ze swoim powołaniem, darami i otrzymanymi charyzmatami, do budowania wspólnoty Kościoła. Współpraca osób duchownych, konsekrowanych oraz świeckich jest wyrazem wierności Chrystusowi i Jego nauce. W katechezie i duszpasterstwie trzeba nieustannie uświadamiać, że bycie uczniem Jezusa Chrystusa wymaga wierności we wszystkim swemu Panu i Nauczycielowi: zarówno w przekazywaniu Jego nauki, jak też w całym swym życiu codziennym. Co więcej, wypełniając swoje zadania, konieczne jest wyzbycie się wszelkiej pychy i zarozumiałości (por. 1Kor 4,1-5). Program duszpastersko-katechetyczny na rok 2016/2017 zachęca do odnowy Kościoła we współczesnym świecie. Wydaje się, że formacja, która podkreśla równość wiernych świeckich, duchownych i konsekrowanych oraz wspólne działania, według otrzymanych powołań, darów i charyzmatów, pozwolą na jeszcze lepsze wypełnianie misji zleconej przez Chrystusa. Natomiast umiejętność i doskonalenie współpracy oraz dowartościowanie wszystkich wiernych dostarczy Kościołowi nowych robotników na żniwo (por. Mt 9,38).

Wskazania dla katechetów i duszpasterzy

- wyjaśnienie, czym jest i jak się realizuje życie w powołaniu: kapłańskim, konsekrowanym i świeckim;
- wyjaśnienie, czym są dary i charyzmaty dla wspólnoty Kościoła;
- zapoznanie z nauczaniem Kościoła na temat wielości posług i zadań w jedności Kościoła;

- wskazanie na konkretne sposoby współpracy pomiędzy osobami duchownymi, konsekrowanymi i świeckimi;
- kształtowanie postawy odpowiedzialności za jedność Kościoła.

IV. Przesłanie Matki Bożej Fatimskiej – Rok Świętego Brata Alberta

Przesłanie programu duszpastersko-katechetycznego na rok 2016/2017 odnosi się do dwóch ważnych dla Kościoła w Polsce wydarzeń. Pierwszym z nich jest 100. rocznica objawień Matki Bożej Fatimskiej. 13 maja 2017 r. mija 100 lat od pierwszego objawienia się w Fatimie przez Matkę Bożą, która prosiła, aby codziennie odmawiać różaniec i dzięki temu uzyskać pokój dla świata. Katecheci i duszpasterze powinni wskazywać, że wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej w intencji pokoju na świecie jest nadal aktualne. Przesłanie Matki Bożej z Fatimy to nie tylko prośba o modlitwę różańcową, ale także nabożeństwo do Jej Niepokalanego Serca oraz wierność nauce Chrystusa. Każdy uczeń ma stawać się świadkiem orędzia Matki Bożej Fatimskiej przez poznanie go, praktykowanie i wypełnienie w codziennym życiu. W ten sposób będzie orędownikiem miłosierdzia Bożego. Potrzeba zatem, aby w katechezie dzieci, młodzieży i dorosłych ukazywać potrzebę zadośćuczynienia za grzeszników i dokonywane w świecie grzechy. Wiedza o objawieniach Matki Bożej w Fatimie oraz wiara w moc modlitwy i miłosierdzie Boże pomogą współczesnemu człowiekowi zrozumieć, że Bóg kocha każdego człowieka i troszczy się o niego. Wyrazem tejże troski są objawienia fatimskie, w których Bóg przez Maryję apeluje do świata o pokutę i nawrócenie. Matka Boża, przekazując tajemnice dzieciom w Fatimie, zapowiedziała, że Jej Niepokalane Serce zwycięży. Dowodem na te słowa jest uratowanie życia Ojca Świętego Jana Pawła II podczas zamachu z 13 maja 1981 r. Przeżywana podczas roku katechetyczno-duszpasterskiego rocznica Objawień Matki Bożej w Fatimie ma przypomnieć współczesnemu człowiekowi, że zło, grzech i wyparcie się Boga jest rzeczywistością jak najbardziej realną i doświadczalną przez wielu współczesnych ludzi w ich codziennym życiu. Dlatego katecheza powinna z jednej strony wskazywać na istnienie różnego rodzaju grzechów, a z drugiej strony podawać sposoby walki z nimi. Katecheci i duszpasterze muszą również przypomnieć katechizowanym, że od 13 maja 2009 r. do 13 maja 2017 r. trwa Wielka Nowenna Fatimska. Każdy rok nowenny ma swoje hasło, którym nawiązuje do treści orędzia fatimskiego. Nowenna jest odpowiedzią na apel Matki Bożej o modlitwę, a jednocześnie sposobem na przygotowanie się do obchodów tejże rocznicy objawień. Przesłanie Matki Bożej z Fatimy jest kolejnym przykładem miłości miłosiernej, którą okazuje Bóg wobec ludzkości. Jednocześnie wskazuje, że bezgraniczne zaufanie Maryi i modlitwa ma potężną moc u Boga. Dlatego też katecheza szkolna i parafialna powinna stawać się miejscem kształtowania wiary i modlitwy, a więc formowania ludzi Bożych. Do takich ludzi należał święty Brat Albert Chmielowski. W roku duszpastersko-katechetycznym 2016/2017 przypada 100. rocznica śmierci świętego. Rok Świętego Brata Alberta rozpocznie się 25 grudnia 2016 r., a więc w 100. rocznicę śmierci i będzie trwał do 25 grudnia 2017 r. Zadaniem katechetów i duszpasterzy jest przypomnienie, kim był Brat Albert Chmielowski. Uczniowie powinni nie tylko poznać go jako wielkiego świętego, który w każdym człowieku widział Chrystusa, ale także wspaniałego patriotę i społecznika oraz malarza. W pracy katechetycznej i duszpasterskiej z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi trzeba na nowo przypominać, że każdy człowiek ma w oczach Boga ogromną wartość. Dlatego też potrzeba kształtowania w uczniach nowego sposobu myślenia o innych i wyobraźni miłosierdzia. Jest to szczególnie ważne we współczesnym świecie, który promuje materialistyczne podejście do życia

oraz kult człowieka młodego i zdrowego. Katecheza ma stać się miejscem przypomnienia, że biedni, chorzy i cierpiący, niepełnosprawni, a także odrzućeni przez społeczeństwo są obrazem Chrystusa cierpiącego i należy im pomagać. Dla każdego katechizowanego Święty Brat Albert Chmielowski powinien być wzorem w trosce o dobro wspólne, jakim jest zarówno państwo jak i kultura. Jak namalowanie obrazu *Ecce homo* sprawiło, że w Adamie Chmielowskim zrodził się nowy człowiek – Brat Albert, który zwrócił się do Chrystusa i do wszystkich ubogich (materialnie i duchowo), tak katechizacja szkolna i działania duszpasterskie powinny obudzić w uczniach „nowych” ludzi, otwartych na Boga i drugiego człowieka. Poświęcenie roku duszpastersko-katechetycznego 2016/2017 objawieniom Matki Bożej Fatimskiej oraz osobie Świętego Brata Alberta jest doskonałą okazją do głoszenia w naszej diecezji niezgłębionego miłosierdzia Bożego oraz znaczenia wiary w życiu człowieka.

Wskazania dla katechetów i duszpasterzy

- zapoznanie z treścią objawień Matki Bożej z Fatimy;
- wskazanie na sposoby, które wynagradzają Bogu za zło istniejące w świecie,
- ukazanie związku pomiędzy: zamachem na Ojca Świętego Jana Pawła II, objawieniami w Fatimie i jego dewizą papieską „Totus Tuus”;
- zapoznanie z życiem i dziełami Świętego Brata Alberta;
- wskazanie na konkretne sposoby pomocy ludziom ubogim;
- kształtowanie postawy odpowiedzialności za drugiego człowieka, Kościół i państwo;

– promowanie życia opartego o wartości ewangeliczne i modlitwę.

Program duszpastersko-katechetyczny na rok 2016/2017 pt. „Idźcie i głoscie. Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie. Przez wiarę i chrzest do świadectwa” wskazuje na głoszenie Słowa Bożego i świadczenie o Chrystusie swoim życiem, jako nieodzowne elementy życia człowieka ochrzczonego. Zarówno w katechezie szkolnej, jak i parafialnej chodzi głównie o solidną formację młodych ludzi, ale także ich rodziców, duszpasterzy, katechetów. Doświadczenie wskazuje, że tylko właściwie uformowany człowiek jest zdolny do pójścia w świat i głoszenia Ewangelii oraz dawania świadectwa o Chrystusie. Trzeba zatem uświadomić katechizowanym, że jako chrześcijanie mają obowiązek ciągłego pogłębiania swojej wiary i osobistej formacji. Ta formacja powinna odbywać się poprzez udział w katechezie szkolnej, parafialnej i rodzinnej oraz zaangażowanie się w działalność parafii, ruchów religijnych o charakterze modlitewnym, apostołskim lub charytatywnym. Dzięki temu będą uczestniczyć w życiu i posłannictwie Kościoła. Nowy rok duszpastersko-katechetyczny, którego hasłem są słowa: „Idźcie i głoscie. (Świadectwo – misja)” przypomina również o znaczeniu objawień Matki Bożej w Fatimie, a także zapoznaje z postawą Świętego Brata Alberta. Jest zatem wyjątkowym czasem łaski oraz wzywa wszystkich ochrzczonych do mocnego zaangażowania się w dzieło rozwoju Kościoła Chrystusowego w sercach ludzi na całym świecie.

Wszystkim z serca błogosławie
+ Henryk Tomasik
Biskup Radomski

Radom, 1 września 2016 r.